

PARAULES DE VIDA

«La meua ànima magnifica el Senyor» (Lc 1,46)

El mes de maig, que en la tradició catòlica està especialment dedicat a la Mare de Déu, conclou amb la festa de la Visitació de Maria a la seua cosina Elisabet. Estem davant del segon esdeveniment de la vida de Maria que ens narren els evangelis. Continuant amb les meditacions sobre els misteris de la seua vida, que vam iniciar fa dos setmanes i que estaran presents durant la celebració de l'any jubilar marità que el Papa ha concedit a la nostra diòcesi, us invito a reflexionar sobre alguns detalls d'aquest esdeveniment.

L'evangelista sant Lluc ens diu que durant el diàleg que l'àngel Gabriel va mantindre amb Maria en el moment de l'anunciació, li va comunicar que Elisabet havia concebut un fill. La seua reacció davant d'aquest anunci va ser alçar-se i posar-se en camí «de pressa» (Lc 1,39) per anar a trobar-se amb la seua cosina. Maria va reaccionar com després ho farien els pastors en escoltar la notícia del naixement de Jesús: també ells «hi anaren de pressa» (Lc 2,16) a Betlem a veure el que havia succeït. Tant Maria com els pastors, diríem en el nostre llenguatge, no s'ho van pensar dues vegades. I és que, per a qui viu sota el signe de la gràcia,

les coses de Déu no admeten demora. La ràpida reacció de Maria és model de com hauríem de reaccionar els creients en relació amb els assumptes que tenen a veure amb Déu. Si va anar sense pensar-s'ho és perquè per a Ella el primer i el més important era prestar atenció a les coses de Déu.

La trobada amb Elisabet és també model de diàleg entre dos persones que, a l'estar plenes de l'Esperit Sant (Lc 1,35.41), viuen en l'àmbit de la gràcia de Déu: comparteixen el goig de la fe i no rivalitzen entre elles, com sovint fem les persones, per veure quina de les dos era més important. La gràcia desperta en elles un sentiment d'humilitat. Elisabet saluda Maria anomenant-la «*Be-neïda entre totes les dones*» (Lc 1,43) i confessa que la seua presència i la del fill que porta en les entranyes és una gràcia immerescuda per a ella: «*Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar?*» (Lc 1,42). Maria, per la seua banda, no es lloa a ella mateixa, ni proclama la seua grandesa: la que s'havia confessat esclava del Senyor, en presència de la seua cosina expressa l'alegria perquè Déu «*ha mirat la petitesa de la seua serventa*» (Lc 1,48). L'auto-engrandiment personal és totalment contrari a la gràcia de Déu.

L'escena conclou amb el *magníficat*. Maria, que habitualment roman en el silenci, en aquest moment obri el seu cor a Déu i ens deixa entreveure també a nosaltres els sentiments que suscita en Ella l'Esperit Sant: lloança a Déu; alegria en el Senyor; humilitat; proclamació de la santedat, la misericòrdia i la fidelitat de Déu no sols amb Ella, sinó amb el seu poble, amb els humils de la terra, amb els darrers del nostre món i,

en definitiva, amb aquells que tot ho esperen de Déu el seu salvador. Maria no pensa únicament en Ella i en la seua cosina: ens anuncia que el que el Senyor ha fet en elles és el que vol fer en tots i cadascun dels seus fills.

Que en aquest any jubilar la Mare de Déu ens concedeixi el do de l'alegria de la fe.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Jo sóc amb vosaltres»

Les lectures bíbliques de la festa de l'Ascensió ens situen al cor del misteri del Ressuscitat i de com aquest misteri arrela i fecunda la història humana personal i comunitària. En el relat del llibre dels Fets, els apòstols resten atòrats mirant fixament al cel mentre els seus ulls deixen de veure físicament el Senyor. Uns homes amb vestits blancs els pregunten per què miren al cel i els anuncien que tornarà.

Les aparicions d'aquell que després de mort havia donat moltes proves que vivia cessen, i els deixebles, amb l'ajut de l'Esperit promès, descobren una nova presència del Crist. Les paraules que el Ressuscitat els adreçà en una de les se-

ves aparicions, adquireixen ara tot el seu significat: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20b).

Aquesta nova presència no és accessible als ulls humans dels deixebles. Tampoc no ho és per als nostres, homes i dones, creients o no tant, del segle XXI. Tanmateix, Ell, Trinitat, és aquí i de manera invisible és capaç de dotar-nos perquè puguem comprendre tot el que ens ha revelat i conèixer-lo de veritat, il·luminar-nos els ulls del cor perquè coneguem a quina esperança ens crida i quines són les riqueses que ens té reservades en el futur i, en definitiva, conèixer que està obrant en nosaltres amb la mateixa «força

poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts» (cf. Ef 1,17-23).

L'Ascensió del Senyor, una nova ocasió per prendre consciència de la força real i actuant de Déu en la nostra vida, en la dels altres i en la realitat que ens envolta.

És l'hora dels valents! Els tractats injustament, els mancats d'horitzó, els qui estan sols, els enfonsats moralment i psicològicament, etc., necessiten l'escalf i l'ajut d'aquells que confien i actuen convençuts que la realitat humana es pot transformar.

Concepció Huerta

PALABRAS DE VIDA

«Proclama mi alma la grandeza del Señor» (Lc 1,46)

El mes de mayo, que en la tradición católica está especialmente dedicado a la Virgen María, concluye con la fiesta de la Visitación de la Virgen a su prima Isabel. Estamos ante el segundo acontecimiento de la vida de María que nos narran los evangelios. Continuando con las meditaciones sobre los misterios de su vida, que iniciamos hace dos semanas y que estarán presentes durante la celebración del año jubilar mariano que el Papa ha concedido a nuestra diócesis, os invito a reflexionar sobre algunos detalles de este acontecimiento.

El evangelista san Lucas nos dice que durante el diálogo que el ángel Gabriel mantuvo con María en el momento de la anunciación, le comunicó que Isabel había concebido un hijo. La reacción de la Virgen ante este anuncio fue levantarse y ponerse en camino «de prisa» (Lc 1,39) para ir a encontrarse con su prima. María reaccionó como después lo harían los pastores cuando escucharon la noticia del nacimiento de Jesús: también ellos «fueron corriendo» (Lc 2,16) a Belén a ver lo que había sucedido. Tanto María como los pastores, diríamos en nuestro lenguaje, no se lo pensaron dos veces. Y es que, para quien vive bajo el signo de la gracia, las cosas de Dios no admiten demora. La pronta reacción de María es modelo de cómo deberíamos reaccionar los creyentes en relación con los asuntos que tienen que ver con Dios. Si marchó sin pensarlo dos veces es porque para Ella lo primero y lo más importante era prestar atención a las cosas de Dios.

El encuentro con Isabel es también modelo de diálogo entre dos personas que, al estar llenas del Espíritu Santo (Lc 1,35.41), viven en el ámbito de la gracia de Dios: comparten el gozo de la fe y no rivalizan entre ellas, como frecuentemente hacemos las personas, por ver cuál de las dos era más importante. La gracia despierta en ellas un sentimiento de humildad. Isabel saluda a María llamándola «Bendita entre las mujeres» (Lc 1,43) y confiesa que su presencia y la del hijo que lleva en sus entrañas es una gracia inmerecida para ella: «¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor?» (Lc 1,43). María, por su parte, no se alaba a sí misma, ni proclama su grandeza: la que se había confesado *la esclava del Señor*, en presencia de su prima manifiesta su alegría porque Dios «ha mirado la humildad de su esclava» (Lc 1,48). El auto-engrandecimiento personal es totalmente contrario a la gracia de Dios.

La escena concluye con el *magníficat*. María, que habitualmente permanece en el silencio, en este momento abre su corazón a Dios y nos deja entrever también a nosotros los sentimientos que suscita en Ella el Espíritu Santo: alabanza a Dios; alegría en el Señor; humildad; proclamación de la santidad, la misericordia y la fidelidad de Dios no sólo con Ella, sino con su pueblo, con los humildes de la tierra, con los últimos de nuestro mundo y, en definitiva, con aquellos que todo lo esperan de Dios su salvador. María no piensa únicamente en ella y en su prima: nos anuncia que lo que el Señor ha hecho en ellas es lo que quiere hacer en todos y cada uno de sus hijos.

Que en este año jubilar la Virgen nos conceda el don de la alegría de la fe.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Celebracions pasquals a la Catedral

El 15 d'abril, Dissabte Sant, a les 21.30 h, vam celebrar a la Catedral la Vetlla Pasqual, conjuntament amb les parròquies de Sant Blai i Sant Jaume. Presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, concelebraren tres preveres. És la gran festa de l'any litúrgic en la que resplendeix la Llum per il·luminar el món. Se'ns anuncia la Resurrecció de Crist i la seua victòria sobre la mort.

Per a la benedicció del foc ens vam aplegar fora de la porta principal, on Mn. Pascual Centelles ens explicà el simbolisme de la celebració.

El dia 16 d'abril, a les 12 h, el mateix Sr. Bisbe presidí a la Catedral l'Eucaristia del Diumenge de Pasqua, concelebrada pel Sr. Vicari general, membres del Capítol Catedral i alguns sacerdots de les parròquies de Tortosa.

El Sr. Bisbe a l'homilia ens recordà que tots hem passat moments d'il·lusió en la nostra vida que després s'han esvaït. Llavors podem arribar a pensar que no val

la pena posar massa il·lusions ni tenir cap compromís perquè tot s'acaba. Això passà als apòstols i a les dones qui havien conegut el Senyor, s'havien il·lusionat per ell i tot s'havia acabat. Van experimentar una gran decepció i un gran buit.

Però el matí del dia de Pasqua, tot es convertí en joia amb la trobada de Jesús. La por de les dones es transformà en alegria, els deixebles tancats per por als jueus en valentia, la incredulitat de Tomàs es transformà en esperança... Era una seguretat i certa que ningú els ho podria treure

mai més. Quan vivim en la certesa del Ressuscitat, estem vivint la Pasqua del Senyor.

Arribat el moment final de la celebració, el Sr. Vicari general ens digué que el nostre bisbe Enrique, ens donaria la benedicció amb indulgència plenària i acabà amb les paraules de comiat: «Aneu-vos-en en pau. Al·leluia, Al·leluia». Tot seguit vam cantar *Regina coeli laetare. Alleluia*. I mentre el Sr. Bisbe i tots els concelebrants portaven l'aigua beneïda al Baptisteri, el cant final: *Avui és un dia gran*.

Maria Joana Querol

«No compreu la sang dels nens esclaus»

Aquest era el crit d'Iqbal Masih un nen cristià, paquistaní, que als 12 anys fou assassinat donant la vida en la lluita solidària perquè cap nen al món sigui esclau. Un crit que encara segueix ressonant —22 anys després de la seva

mort— en les nostres consciències tantes vegades adormides.

El Moviment Cultural Cristià preparà una concentració al carrer, el dissabte 22 d'abril a les portes de la parròquia de la Mare de Déu del Roser a Tortosa, denunciant les causes de l'esclavitud infantil al món.

Després de participar de la missa parroquial, començà l'acte amb uns testimonis sobre les causes i els efectes de l'esclavitud infantil en els nens empobrits i en els nostres nens acomodats. Va seguir amb la lectura del manifest del 16 d'abril i per acabar es repartiren uns punts de llibre per compartir i dur als ambients el tema.

Mn. Iván Cid

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Promoguem l'amistat entre homes i dones de diferents tradicions religioses per construir un món de pau» (26 d'abril).

@Pontifex: «Estem cridats a caminar junts, amb la convicció que el futur de tothom depèn de la trobada entre les religions i les cultures» (28 d'abril).

@Pontifex: «La presència de Jesús es transmet amb la vida i parla el llenguatge de l'amor, gratuït i concret» (29 d'abril).

@Pontifex: «Amb la seva resurrecció Jesús ens ha alliberat de l'esclavitud del pecat i de la mort, i ens ha obert el camí a la vida eterna» (30 d'abril).

Celebració de la Setmana Santa a Tortosa

L'Agrupació de Confraries de Setmana Santa va organitzar, com tots els anys, el Pregó de Setmana Santa. El dissabte 8 d'abril, Maria Joana Querol, va fer aquest pregó, amb el títol: «La religiositat d'un poble». Va fer la presentació de l'acte, l'alcalde de Tortosa, Sr. Ferran Bel. Tot seguit, la Sra. Cinta Fontanet prengué la paraula saludant tots els assistents i donà les gràcies a Maria Joana Querol per haver acceptat fer el pregó.

Altres actes de la Setmana Santa que volem destacar:

El Diumenge de Rams, se celebrà a la Catedral amb tota solemnitat, la Missa, el pòrtic festiu que obre les celebracions de Setmana Santa. El Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, acompanyat per sis preveres, cinc d'ells del Cabildo, van desplaçar-se a l'absis de la Catedral per commemorar l'entrada del Senyor a Jerusalem, on va beneir les palmes dels xiquets i xiquetes acompanyats pels seus pares. Moltíssima gent va omplir, de gom a gom, les naus de la Catedral.

El dia 11 d'abril, Dimarts Sant, setanta-set preveres de la diòcesi i dos diaques permanents, presidits pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, s'aplegaren a la Catedral per celebrar la Missa Crismal. També van participar de la celebració dos seminaris-

tes, religioses i un bon nombre de laics. És la festa primordial del sacerdoti de Crist i una celebració eminentment sacerdotal. En ella va tenir lloc la renovació de les promeses sacerdotals i a continuació la presentació de les ofrenes: pa, vi, l'oli per ser beneït i el crisma per a ser consagrat. Van participar-hi un grup de preveres, una religiosa i dos laics. La col·lecta fou destinada a Missions, concretament a la Mosquitia, servida pel nostre sacerdot diocesà Mn. Joan Alonso. Es va celebrar també, les noces d'or de Mn. Paco Garcia, i les de plata de Mn. Willy Dibala. Es va tenir, com sempre, un record especial pels preveres que ens han deixat des de la darrera celebració de la Missa Crismal.

El Divendres Sant, a les 10.30 h, un bon nombre de fidels de les diferents parròquies de la ciutat, ens vam aplegar al Calvari per celebrar el Via Creu, presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent. La preparació del recinte és sempre a càrrec de l'associació de veïns de Santa Clara, espai del casc antic de Tortosa molt ben conservat. És un Via Creu interparroquial a nivell de ciutat i la preparació és a càrrec de la parròquia de Sant Blai.

Maria Eva Morelló
i **Maria Joana Querol**

AGENDA

- ▶ **Dijous 1**, Flix, Visita Pastoral.
- ▶ **Divendres 2**, Santa Bàrbara, a les 20 h, Vetlla de Pregària de l'Arxiprestat Montsià-La Tinença.
- ▶ **Dissabte 3**, Espai Patronat, Assemblea Diocesana de Càritas, Mans Unides, Missions i Casa d'Acollida. / Uldecona, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 4**, Tivenys, a les 12 h, confirmacions. / Catedral, a les 17.30 h, confirmació d'adults.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. *Lleida (Catedral)*: dedicació de la Catedral; *Urgell*: sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; *Tortosa*: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. *St. Feliu de Llobregat*: Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institu-

cions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.

31. □ Dimecres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), verge.

JUNY

1. ■ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Marcel-

lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. ■ Diumenge vinent, de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

L'Ascensió del Senyor

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

Ascensió del Senyor (1305-1306) de Giotto. Fresc de la capella dels Scrovegni. Pàdua (Itàlia)

Tot i la pregunta decebedora (*restablireu ara la reialesa d'Israel?*), confirma Jesús els deixebles en la missió: *Rebreu una força —l'Esperit Sant— que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra.*

L'Ascensió és pont entre la Resurrecció de Jesús i Pentecosta, formant totes tres una unitat. L'ambientació cosmològica no ens ha de distreure: culminat el Ministeri del Fill de Déu a la terra, començarà el servei de l'Església.

La carta als Efesis és exposició didàctica de la fe cristiana. El tema central és el Misteri/Projecte de Déu, preparat des de l'eternitat, amagat durant segles, realitzat per Jesucrist, revelat a l'Apòstol i desenvolupat en l'Església.

L'himne de benedicció i lloança al Pare (1,3s) acaba presentant Crist com a *Cap de l'Església, el seu cos*. La perspectiva total mostra l'Església com l'àmbit on es realitza el senyoriu de qui *omple totes les coses de si mateix*.

Els onze deixebles se n'anaren a Galilea complint l'encàrrec del Resuscitat a les dones per dir-ho als deixebles: *Ha ressuscitat i va davant vostre a Galilea. Allà el veureu.*

Galilea, lloc de l'ensenyament, esdevé símbol del missatge de Jesús. *Anar a Galilea* vol dir viure segons els criteris de l'Evangeli predicat a Galilea.

M'ha estat donat tot poder: no per estalviar així l'esforç dels deixebles.

Aneu a convertir tots els pobles: amb la força del sagrament (*bategeu-los*); i el guiatge d'una catequesi testimoniada (*ensenyeu a guardar el que us he manat*).

Garantia? *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, / el terrible, rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»